

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Sf. Iustin Popovici,
icoană

Astăzi se încheie Paștele, astăzi ia sfârșit nevoița mântuirii, astăzi se încheie întreaga cale a întrupării lui Dumnezeu, de la nașterea pe pământ, de la Crăciun, și toate până la înfăptuirea mântuirii neamului omenesc. Astăzi, acest minunat praznic ne dezvăluie întreaga taină a Domnului și Dumnezeu-Omului Hristos. De ce a luat asupra Sa trup, de ce S-a întrupat, de ce a devenit om? A luat asupra-I trup pentru că acest trup să-l izbăvească de păcat, de moarte, de diavol, și să-l ridice, să-l înalțe mai presus de toate Cerurile și să-l așeze pe însuși tronul Domnului Slavei (Marcu 16,19). Aceasta este întreaga cale a Dumnezeului-Om, a Domnului Hristos, întreaga Sa cale în această lume și în această viață, pentru ca aceasta să fie calea fiecăruia dintre noi, a fiecărui trup omenesc.

Și marele sfânt praznic de astăzi chiar aceasta arată: Cât de lungă este călătoria trupului nostru în această lume, de unde începe și unde se termină. Începem de la nașterea pe pământ, ca să încheiem deasupra tuturor Cerurilor, deasupra îngerilor și Arhanghelilor, Heruvimilor și Serafimilor. Lucruri minunate se petrec cu omul, cu neamul omenesc, pentru aceea că *Dumnezeu a devenit om* și a intrat în matca vieții noastre omenești. Lucruri minunate și neobișnuite și miraculoase, se petrec de la Paști până în ziua de astăzi, și în timpul întregii vieți a Mântuitorului pe pământ. În minunatele cântări de astăzi se cântă și se slăvește înălțarea trupului omenesc mai presus de toate Cerurile, mai presus de îngeri și Arhangheli. Se grăiește în ele cum îngerii se minunează că se întâmplă aceasta: *de unde trupul, omul, să fie deasupra noastră, a Heruvimilor și Serafimilor?* Aceasta este măreția omului, măreția dumnezeiască a omului!

De aceea a venit Domnul în această lume, ca să împlinească această mare și negraită minune, ca să arate că omul este făcut să fie mai presus de îngeri, de Arhangheli, de Heruvimi, de Serafimi, să fie deasupra lor cu trupul său, cu întreaga sa ființă. Și, într-adevăr, iată, Domnul Hristos astăzi S-a înălțat mai presus de toate Cerurile și S-a așezat de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl (Marcu 16,19). Iar Preasfânta Sa Maică în același fel S-a înălțat cu trupul și trăiește în Ceruri, mai presus de toate lumile, mai bine spus mai presus de Heruvimi și Serafimi. Ei i se pleacă Heruvimii și Serafimii și o slăvesc ca pe o făptură neasemuit mai mare și mai slăvită decât ei. Aceasta este puterea, puterea dumnezeiască care este dată oamenilor, care este dată fiecărui om.

Pe această cale, de la întruparea Domnului Hristos până la Înălțare, avem întreaga viață a Domnului Hristos. Nașterea Sa, Botezul la Iordan, Schimbarea la Față pe Muntele Tabor, Golgota, Crucea, Moartea, Învierea, și apoi Înălțarea – ca praznic final, ca strălucire finală, ca o cunună a întregii nevoițe a Mântuitorului și ca tâlcuire.

Tâlcuire pentru ce Domnul a devenit om: ca pe om să-l ridice și să-l înalțe deasupra tuturor Cerurilor. În aceasta constă, frații și surorile mele, toată Evanghelia Domnului Hristos: ca noi toți, ca fiecare dintre noi să ajungă să trăiască ceea ce Domnul a arătat cu privire la Sine – că se naște din Dumnezeu, că se botează, că-L primește pe Domnul Hristos și că Se răstignește; că se schimbă la față cu strălucire și cu lumină dumnezeiască; că pătimește pentru Domnul Hristos și pentru Adevărul Său în această lume; că înviază din toate morțile biruind orice moarte, orice păcat, căci fiecare păcat reprezintă moartea; și că, prin toate acestea, se ridică și se înalță neconținut la Domnul Hristos. El este cu adevărat, precum stă scris în Sfânta Evanghelie, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul tuturor oamenilor, al fiecărui om (Apocalipsa 1, 8; 22, 13).

În concluzie, prin aceasta, tu și eu suntem chemați să cunoaștem totdeauna, să ajungem să simțim neconținut, că Domnul Hristos este Începutul și Sfârșitul ființei noastre, al întregii noastre ființe, al vieții noastre.

(Sfântul Iustin Popovici,
Cuvinte despre veșnicie – predici alese)